

d e

C R ∞ N E

b e w e g i n g

M A N I F E S T

Versie 1.0

December 2019

Versie 1.0 van het CRONE Manifest.

Dit is de start, van waaruit de beweging kan beginnen en er een idee is waar we voor staan. Omdat dit een manifest geboren is uit passie, in iemands huiskamer, geschreven achter een computer, kan het zijn dat er type- en/of grammaticale fouten in voor komen. Deze kunt u altijd melden op:

crone-contact@protonmail.com

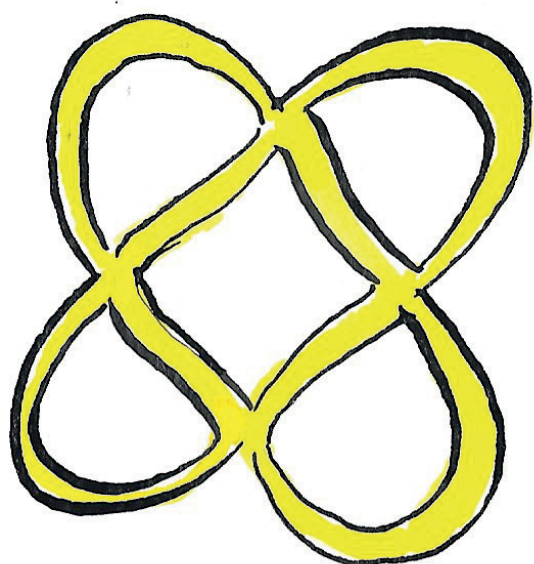
Verdere details over lidmaatschap en hoe dit verder wordt uitgewerkt kunt u vinden op de website:

www.cronebeweging.nl

Opmaak en illustraties: Wormwood works.

„ DE WAARDE VAN JE STEM
HANGT NIET AF VAN JE
MAATSCHAPPELIJKE STATUS. ”

Ēén beweging voor ALLE vrouwen!

CRONE manifest

Inhoudsopgave:

Huidige positie van de vrouw. 4

Waarom CRONE is ontstaan en voor wie. 5

Standpunten:

Economie, Werk en (basis)inkomen. 9

Het beeld van de vrouw. 17

Jeugd en opvoeding. 21

Vrouwelijke seksualiteit. 23

Wat CRONE daadwerkelijk wilt gaan doen. 27

Regels binnen CRONE 28

HUDIGE POSITIE VAN DE VROUW.

In theorie hebben de vrouwen in Nederland niet veel te klagen: we mogen stemmen, werken, hebben zelfstandigheid en zijn niet afhankelijk van een man om iets te mogen.

Wettelijk gezien lijken mannen en vrouwen gelijk. Het "Feminisme" lijkt te hebben geslaagd, er is geen wet die stelt wat een vrouw wel of niet mag doen ten aanzien van de man.

En toch blijkt de emancipatie van de vrouw een strijd die nog een verre weg heeft te gaan. Een eeuwige strijd om het verkrijgen en behouden van fragiele rechten die steeds opnieuw in twijfel worden getrokken en in gevaar worden gebracht door oude en nieuwe groeperingen: vluchtelingen met andere levensvisies, nieuwe (of juist ouderwetse) ideologieën van zij die invloed hebben, politici die denken dat je door Latijn in te toespraken te gooien interessant klinkt. Steeds opnieuw zijn er mannen die denken dat we er beter aan doen door vrouwen terug te brengen in afhankelijke staat: onderricht en vooral stil. En laten we ons niet vergissen: de reden dat vrouwen deze ketenen niet af kunnen werpen ligt ook aan andere vrouwen die daadwerkelijk gelukkig blijken te zijn met hun slaafse levensstijl. Alsof "de man" en cult is en ze allang blij zijn zelf niet meer na te hoeven denken.

Iedere generatie kent haar eigen vorm van seksisme die op de nieuwe vrouwen wordt doorgegeven. Iedere generatie tot nu toe krijgt te maken met de altijd aanwezige objectificatie van de vrouw. Een man mag "oud en lelijk" zijn, toch kan hij presentator op tv zijn omwille van zijn persoonlijkheid en charisma. Een vrouw die "oud en lelijk" is wordt hierom ontslagen, ongeacht haar capaciteiten. Haar waarde hangt samen met haar uiterlijk, en zij ontvangt geen commentaar om wat ze doet, maar hoe ze er uit ziet wanneer ze iets doet. De hokjes, eisen en categorieën waaraan een vrouw moet voldoen zijn onmogelijk en ontzettend benauwend.

Een vrouw mag alles. Maar bij elke stap drukt het seksisme op haar schouders en wordt ze continu beoordeeld om hoe ze er uit ziet en of ze vriendelijk genoeg is.

Een vrouw mag alles. Behalve boos, oud, lelijk, of een keer onaardig zijn, haar grenzen stellen, haar mening laten horen.

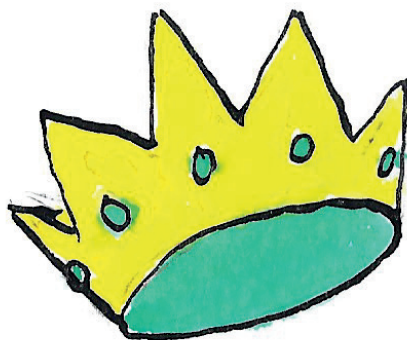
Een vrouw mag alles. En "alles" is vooral mooi zitten wezen en haar mond houden.

WAAROM CRONE IS ONTSTAAN EN VOOR WIE

Afgelopen eeuw hebben vrouwenbewegingen veel veranderingen teweeg gebracht. Maar de vloedgolf die nodig was om gelijkheid te verwezenlijken tussen vrouwen en mannen is een tsunami geworden die momenteel enkel overspoeld. De beweging van de vrouw is omgezet naar een beweging voor iedereen: er is geen focus meer, het gaat enkel nog maar om complete vrijheid en het grenzen stellen wordt vergeten.

Van jongs af aan zijn er maar weinig meisjes die dezelfde opvoeding krijgen als jongens. Zodra ze zien dat je een meisje of een jongentje bent krijg je een andere behandeling: soms is dit positief seksisme, vaak negatief seksisme. De maatschappij geeft ons zogenaamd dezelfde kansen, maar de volwassenen in je opvoeding doorgaans niet.

Het blijkt dat nog steeds het overgrote gedeelte van de meisjes opgroeit met het idee dat ze porseleinen popjes zijn en de wereld een gevaarlijke, beangstigende plek is. Mede hierdoor is het ook nog steeds de vrouw die de schuld krijgt als er iets gebeurt: ze wist van de gevaren, maar ging toch te laat in de avond naar buiten. Ze ging toch op een date met iemand die ze niet kende en riskeerde het met diegene mee naar huis te gaan. Zij had niet in haar eentje in dat park moeten wandelen.. Aan de ene kant zijn we het er allemaal over eens dat het zou moeten kunnen, aan de andere kant

is er een sterke mentaliteit van het 'victim blaming' waardoor juist het slachtoffer en niet de dader de schuld krijgt. Deze maatschappelijk instelling maakt onbewust dat mannen zichzelf kunnen zien als machtiger, wat ze qua lichamelijke kracht ook zijn.

De meeste jongens groeien met het idee dat ze sterk en stoer moeten zijn, en niet om hulp mogen vragen. Dit heeft een eigen uitwerking in hoe ze zichzelf en vrouwen zien. En waar meisjes leren zich in te houden en lief en bescheiden te zijn, krijgen jongens nog steeds veel vrijheid om zich wild en ongeremd te gedragen "omdat ze nou eenmaal jongens zijn" en hierdoor onterecht het idee verkrijgen dat hun bravoure gelijk staat aan het beter weten.

De opvoeding van kinderen en hoe dit de loop van hun leven vormt is de rede dat CRONE enkel voor de vrouwen is. Er is geen bagatellisering van hoe mannen ook lijden onder het seksisme in de Patriarchie ondanks dat de maatschappij dit graag doet. Het grote voordeel dat mannen echter hebben is dat er naar ze geluisterd wordt. Hun fysiek maakt ze intimiderender, hun stem kan luider en lager: ze hebben alles wat wordt gezien als datgene wat een leider dient te hebben. Dit maakt dat vrouwen die zich vanuit seksistische situaties tot de "top" weten te werken vaak worden gezien als boze, onaardige vrouwen: ze imiteren het mannelijke gedrag wat niet wordt gewaardeerd in een vrouwelijk omhulsel.

Veel vrouwen weten zich niet staande te houden en vallen stil bij deze dominantie van mannen en mogelijk agressief gedrag als ze niet gehoord worden. Mannen die vinden dat ze het beter weten, de mannen die denken dat zij beter geschikt zijn voor een leiderspositie dan vrouwen.

Door deze mannen en hun invloed op vrouwen kiest CRONE voor de vrouwen.

Alle vrouwen. Zij die van geboorte af aan al de stempel van het vrouw zijn hebben ervaren, wat bij elke generatie in een andere vorm zijn sporen na laat. Je jeugd is een blauwprint voor de rest van je leven: als je in die tijd hebt aangeleerd dat mannen/ jongens je toch niet horen, niet naar je willen luisteren, bij voorbaat denken dat ze iets niet kan "omdat je een meisje bent", dan ga je daarin geloven.

Dus voor al deze vrouwen:

Zij die top willen bereiken, en zij die liever thuis willen blijven.

Zij die niet konden of wilden leren en nu moeite hebben met hun weg te vinden in de maatschappij.

Zij met of zonder kinderen, bewust of doordat er geen andere keuze was.

Zij die alleen zijn, of een relatie hebben: de hetero's, de lesbiennes en de biseksuelen.

Zij met welke huidskleur of culturele achtergrond dan ook.

De mentaal stabielen, de onstabielen, en zij daar tussenin.

De leiders en de volgers.

De gezonden en de zieken.

Links of rechts.

Religieus of niet.

Iedere vrouw die vindt dat vrouwen nog steeds hen eigen stem verdienen, en voor de vrouwen die zich niet meer vertegenwoordigd binnen hedendaagse vrouwenbewegingen waarin verrassend vaak verrassend vaak worden gemotiveerd om in hun aangeleerde gedrag te vervallen: het "pleasen" van groepen die niet uit vrouwen bestaan. Maar ach, je mag je mag nou eenmaal niet meer alleen voor je eigen sekse opkomen: dat is achterhaald. CRONE is voor zij wiens maatschappelijke status niet "belangrijk" genoeg wordt bevonden om naar te luisteren. Zij die op hun werk niet serieus worden genomen omdat "de man" het wel beter zou weten. De vrouwen die moeten vechten om zichzelf te bewijzen, en de vrouwen die de vechtlust hebben verloren.

De vrouw dient de strijd te strijden van IEDEREEN en mag de focus niet meer op zichzelf leggen. Deze alles of niets mentaliteit binnen huidige maatschappijen is verontrustend: of we zorgen voor iedereen en zetten de grenzen wijd open, of ieder voor zich. Waarom mogen we er niet voor kiezen om te zorgen voor wie we hebben (in dit geval ons enkel richten op vrouwen), en de grens zo goed als gesloten houden?

de CR∞NE beweging

- STANDPUNTEN -

ECONOMIE, WERK EN (BASIS)INKOMEN

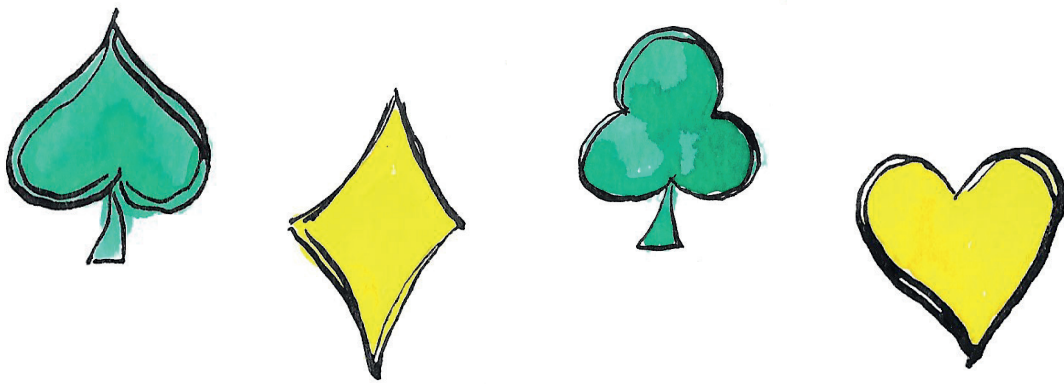
Kapitalisme, Communisme, Democratie, Empirisme, Anarchisme. Velen namen voor vele verschillende manieren om een maatschappij in te richten. Bij de een is het enkel mogelijk door onderdrukking omdat mensen anders in opstand komen, bij de ander wordt er vanuit gegaan dat alle mensen goed van aard zijn en mee zullen werken, en nog een ander is het de illusie van het beter kunnen krijgen die de mensen valse hoop geeft en hierdoor mee laat draaien. Als we naar de aard van de mens kijken is er altijd een groep die wilt regeren, een groep die de haantjes diens gang laat gaan, en een groep daartussenin. Het is slechts een kwestie van tijd voor een ideale utopie omdraait naar dat wat het daarvoor was omdat iemand door middel van bedrijven, oorlog, en onderlinge machtspeken de macht grijpt. Hoe je het ook went of keert, dit ligt in de aard van de mens (althans bij een percentage).

De eeuwige groei die wordt nagestreefd is onhaalbaar, een economie kan niet eeuwig blijven groeien, en dit is ook niet nodig. Stilstand is geen achteruitgang, alleen de oude economische ideeën streven naar een onmogelijke groei. Alles en iedereen dient te buigen voor de heilige economie, terwijl de economie niets meer en niets minder is dan wat wij er zelf van maken. Zodra je het idee van eeuwige groei laat vallen is een bedrijf dat "enkel banen oplevert" en niet groeit prima. Dat mensen kunnen leven is genoeg, de papieren hoeven niet vol te staan met winst, want winst duidt bijna altijd op het uitbuiten van een groep en/of grondstof. Gewoonweg bestaan en meedraaien in de maatschappij is genoeg.

Zelfs een democratie is een leugen wanneer het samen hangt met het kapitalisme: regeringsleiders zijn vaak niet oprecht bezig met het volk, maar waar ze daarna een baantje kunnen krijgen. Hierdoor staan ze wetten toe doe niet positief zijn voor het volk, maar enkel kunnen worden verklaart met belangenverstrengeling. In ieder vak zijn hier regels voor bedacht, behalve voor politici. Omdat de overheid geen officiële concurrenten heeft, is geen van de bedrijven waar ze daarna gaan werken in strijd met enige regel tegen belangenverstrengeling. Het is een maas in de wet, waar geen

enkele politici die er iets te zeggen heeft, iets aan durft te veranderen: politiek is een carrière stap, zelden nog uit iets uit idealisme om de maatschappij positief te veranderen. Hoevelen zouden er nog in de politiek stappen als er een wet bestond dat je als je uit de politiek stapt maximaal 2 keer je politieke salaris mag verdienen, en er anders een celstraf op staat?

De economie is een cirkel. Dit is de meest basis regel van de economie: wat je er in pompt, komt weer terug. Als jij mensen een basisinkomen geeft is dit geen verloren geld: alles gaat terug in de economie. Ieder voorzien van 80% netto van het minimum

loon per maand is geen verloren geld. Ook hier hoeft ook weer niet de alles of niets mentaliteit te gelden. Niet iedereen hoeft dit geldt, maar het een "speciale" regel maken schiet ook niets op. Niet als iemand 200% van het minimum loon verdient opeens laten vervallen. Een langzaam afglijdende schaal is vriendelijk, en demotiveert niet om meer te gaan werken. Per 100% minimum loon 5% van het basisinkomen af is vriendelijk en voorkomt een armoedeval.

De economie is een cirkel. Alles wat je de mensen geeft komt weer terug. Kapitalisme kan samensmelten met socialisme zonder dat 1 van de 2 het onderspit hoeft te delven. De rijke mensen hoeven niet al hun geld in te leveren om iedereen te voorzien. De grap is alleen, dat ze vaak niet beseffen hoeveel geld de armste ook al inleveren.

Wanneer je het minimumloon krijgt, is het niet gek dat je zomaar 30% aan belastingen kwijt bent. Zeg dat dit 1000 euro is, dan lever je alweer gauw 300 euro in. Dit lijkt niet veel voor zij die 300 euro weinig vinden, maar als we het omrekenen naar een ton, is 30% al gauw 30.000 euro. Dat oogt veel als veel meer, maar dat is het in

An abstract illustration featuring several stylized arms and hands in teal and yellow. The arms are drawn with thick black outlines and are scattered across the page. Some arms are extended, while others are bent. There are numerous small, circular splatters in teal and yellow scattered around the arms, giving the impression of paint or ink being thrown. The background is white.

verhouding niet. Je houdt dan nog altijd
59.300 euro meer over per maand dan
diegene met de 1000 euro per maand die
op 700 zit.

Maar zoals velen waarschijnlijk wel eens
hebben gehoord, is het commentaar dat de

lagere- en middenklassen leveren op de rijken enkel "jaloezie", het "Had je maar harder moeten werken." tegen een schoonmaakster die minsten 40 uur per week bezig is.

Een gevoel van onrecht is niet vergelijkbaar met jaloezie, hoewel dat altijd een makkelijke conversatiebeëindigder is. De hebzucht van de rijken proberen ze te verdedigen door de ander belachelijk te maken, een simpele manipulatietechniek die al eeuwen wordt toegepast om niet te hoeven luisteren naar "het grut". Als kind leer je dat je dient te delen, eerlijk moet zijn, maar als volwassene hoeft dit allemaal blijkbaar niet meer.

Zorgverzekering geregeld vanuit de overheid. Iedereen in Nederland is verplicht om een zorgverzekering te hebben. Toch moet je het zelf maar uitzoeken, en is er een zorgtoeslag om het betaalbaar te houden, maar dit maakt niet dat zij die niet goed met geld omgaan er niet alsnog een puinhoop van maken. Waarom wordt de zorgtoeslag niet direct verrekend met een zorgverzekering, zodat een individu het niet aan iets anders op kan maken? Waarom zou überhaupt de verplichte zorgverzekering niet vanuit de overheid kunnen? Kort dit op het basisinkomen, meldt de mensen dat dit al is gebeurt, en er is weer een enorme last minder. Ditzelfde geldt voor alle toeslagen: is het doel soms om het volk zo te verwarren dat er fouten ontstaan zodat ze in de schulden geraken? Hoeveel meer banen zouden er direct ontstaan ook bij de overheid als er mensen in dienst worden gezet om deze toeslagen te verrekenen met huren? Verzekeringen? Gebruik van stroom, gas en water? Of wordt er gehoopt dat mensen vergeten dat ze een toeslag kunnen aanvragen zodat het de overheid geld scheelt?

Het vreemde is, is als wanneer iedereen voldoende inkomen heeft, dit niet zomaar in een spaarpot verdwijnt. Het wordt enkel meer uitgegeven, en aangezien wij een land zijn met voornamelijk diensten, kunnen meer diensten draaien en blijven bestaan.

Feminisme was vanuit het oogpunt van vorige eeuwen essentieel. Vrouwen moesten werken, maar dan baantjes zonder verantwoordelijkheden, het huishouden doen én voor de kinderen zorgen. We hadden geen kiesrecht, de man was onze baas, en we waren equivalent aan slaven. Pas in de 20ste eeuw kwam er een tijd dat de vrouw thuis kon blijven, maar dat veranderde naar een moeten. Zodra je trouwde, verdween ieder idee van zelfstandigheid. Er ontstond een kostwinnerssalaris dat door de man

werd verdient.

Het niet hoeven werken voor de vrouw was een ongekende luxe, maar zodra het een verplichting werd, verscheen er ook weerstand.

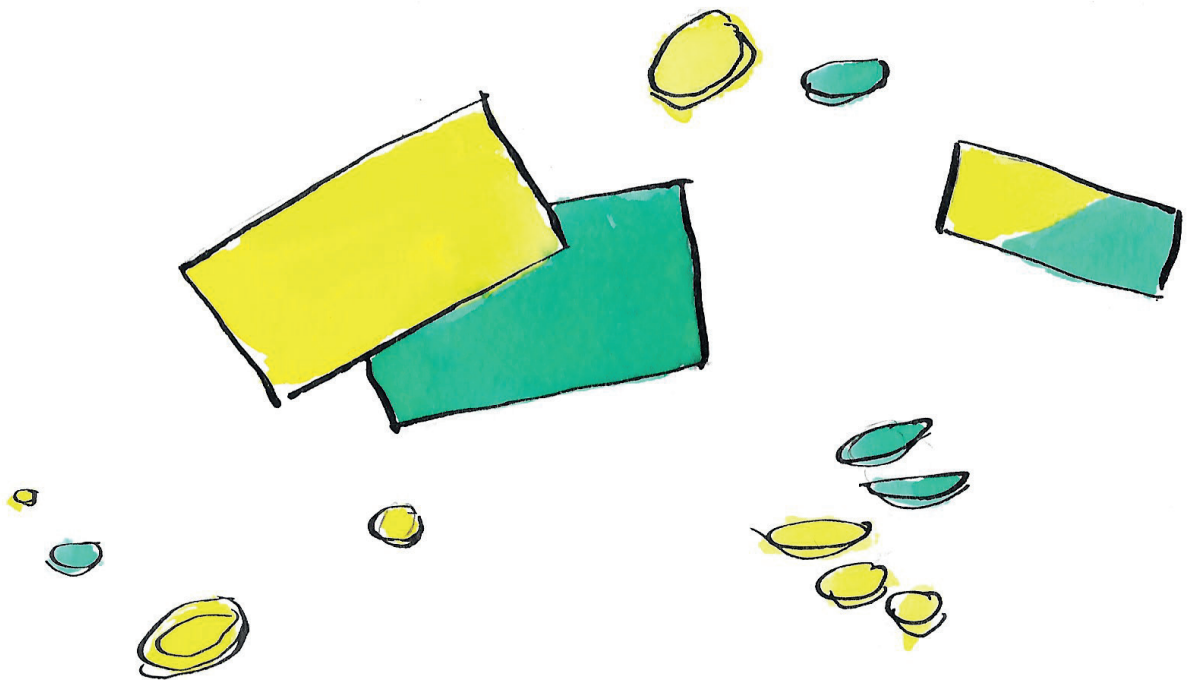
Niet elke vrouw wilde thuiszitten, moeten trouwen om gezien te worden als een vrouw met waarde. De feministen veroorzaakte een nieuwe emancipatiegolf, maar de noodzakelijke golf transformeerde naar een tsunami.

Thuisblijven? Ha, dat is iets om op neer te kijken. Het moeten thuisblijven sloeg door naar het moeten werken, met de gevolgen waar we nu nog steeds onder leiden: er zijn niet genoeg banen. In plaats van 1 kostwinnaar, werden het er nu 2. En hoe "geëmancipeerd" de vrouwen dan ook mogen zijn, vaak draaien ze maar halve weken, waardoor de volledige banen in stukjes werden geknipt. Iedereen moet werken, en als je niet werkt ben je een uitzuiger. Maar de banen zijn er niet bij gekomen, het overgrote deel van onze maakindustrie is naar het buitenland verhuist, en niet iedereen is geschikt voor de dienstensector.

Alleenstaande vrouwen die niet en voor de kinderen kunnen zorgen en een voltijd baan kunnen draaien zijn maar weinig waard. De werkelozen zijn parasieten als ze een uitkering durven aan te vragen omdat ze niet binnen de tijd van hun WW een volwaardige andere baan konden vinden. Wat enkel vergeten wordt, is dat het Kapitalisme enkel kan bestaan voor werkelozen. Het houdt dat werkgevers de uurloon laag kunnen houden, omdat als de een het niet doet, de ander wel staat te trappelen om dat slecht betaalde baantje aan te nemen omdat diegene niet door de maatschappij wil worden gezien als een uitbuiters.

Waarom? Waarom is voor andermans kinderen zorgen in de vorm van kinderopvang en buitenschoolse oppas meer waard dan dat je thuis blijft voor je eigen kinderen? Waarom is het pas klasse wanneer je een schoonmaakster inhuurt om je huis schoon te maken en is het eigenlijk maar lui als je het zelf doet? Waarom wordt alles buitenshuis goed, wanneer het te meten is en letterlijk beloont wordt met geld, en maakt dat wanneer je het zelf doet je stem niets waard is in de maatschappij?

Alles wordt zo makkelijk mogelijk gemaakt om je te ontslaan, om werkgevers jou onregelmatige uren te kunnen geven met het flexwerk, om je zo min mogelijk te betalen (enkel het wettelijk geregelde minimum loon maakt dat we niet vervallen in een Amerika waarin je 3 baantjes moet draaien als je "onderaan de voedselketen" zit).

Waar is de keuze gebleven? En dat keer op keer in onderzoeken blijkt dat 36 a 40 uur per week eigenlijk te veel is voor mensen en de mens kennelijk maar 2 tot 3 uur per dag productief kunnen zijn voordat we afgeleid raken en tich pauzes nodig hebben (de een meer, de ander minder)? Wanneer we de noodzakelijke uren omlaag brengen en de rest aanvullen met een basisinkomen, verlaag je de stress en motiveer je mensen om te kiezen wat ze zélf graag willen.

Minimum loon omhoog, want zoals al eerder benoemt: de economie is een cirkel. En alles wat mensen ontvangen geven ze weer uit. We hoeven onze bevolking niet op de rand van armoede te houden om een zo winstgevend mogelijke economie te hebben: economische groei blijft een illusie, stabiliteit is gunstiger voor iedereen.

Basisinkomen kan worden omgezet in een bonus als 1 van de 2 in een stel thuis blijft om het huishouden/etc. te doen.

Belastingvoordeel als de 2 volwassenen in een huishouden werken is van de zotte. Zeker wanneer beiden een fulltime baan hebben en daarmee beiden als kostwinnaar

dienen. Zo neem je een voltijd baan weg van een huishouden dat moeite heeft om een voltijd baan te vinden. Niet iedereen kan werken in een maatschappij die is ingesteld op diensten. Sommige mensen zijn gewoonweg makers, maar omdat het grootste gedeelte van onze maakindustrie in het buitenland zit hebben deze mensen moeite om een baan te vinden die bij ze past.

In combinatie met een basisinkomen zou veel productie, zelfs omwille van het milieu, terug kunnen worden gehaald naar Nederland. De producten zullen stijgen in prijs, en hopelijk kwaliteit, maar omdat er het basisinkomen is naast een baantje dat iemand kan hebben is het mogelijk dit te betalen.

De kans is dat we hiermee winkels die enkel bestaan van goedkoop gemaakte prullaria van de markt zullen stoten (SoLow, Action), maar wellicht had dit al veel eerder moeten gebeuren. Minder maar duurzamer kopen is nodig: elk product wordt gemaakt met kostbare, steeds schaarser wordende grondstoffen, vliegt/vaart/reist de halve wereld over omdat iemand zo nodig iedere maand een nieuwe inrichting wil hebben in je huis: omdat een feestje leuk is met al die versiering die zo slecht gefabriceerd is en goedkoop dat het na 1 keer gebruiken wel weer de prullenbak in kan. Mensen die door winkels als de Zara, Primark en H&M elk seizoen hun garderobe weer weg doen/gooien, want het “was toch lekker goedkoop”.

In deze tijd van verduurzaming is dit gewoon schandalig. Het is fijn dat je iets makkelijker nieuwe kleding kan kopen dan voorheen, maar ook dit draait weer door. De grenzen dienen te worden gesteld, de voorwaarden duidelijker, politici zonder belangenverstrengeling. Nog steeds wordt er gedacht dat de consument volledige zeggenschap heeft over wat er wordt verkocht, maar helaas blijkt telkens weer dat je mensen soms moet beschermen tegen zichzelf. In deze tijd in Nederland dat je zelf geen appels hoeft te plukken, een moestuin geen vereiste meer is, je niet hoeft te jagen en te verzamelen om in leven te blijven, zijn de winkels en de eindeloze producten onze bessen en struiken geworden, één groot jachtterrein dat ons onverzadigd maakt. Er is bijna geen mens meer dat geen shopaholic is, of dit nou kleding is, uit eten gaan, prullaria, de nieuwste technologie: we zijn slaaf van onze portemonnee. Voor zij die zichzelf niet als shopaholic zien is er altijd wel een andere verslaving die past: we proberen allemaal de leegte van onze huidige maatschappij te verdrinken in een vorm van plezier.

Meer thuis mogen zijn is een beloning voor creatief zijn. Je zou kunnen tuinieren

zonder het gevoel te hebben je tijd te verdienen: je kunt proberen een eigen zaakje op te zetten met wat jou een goed gevoel geeft zonder dat je te moe bent van het werk en weet dat je er "toch verspilling van je tijd is". Je kunt zelf meer in en rond het huis doen en trots zijn zonder te denken "ik krijg hier toch niet voor betaald, wat gelijk staat aan onproductief bezig zijn." Je kunt een boek schrijven, een hobby oppikken, tijd voor jezelf nemen en daarna een andere visie ontwikkelen. Ons gebrek aan vrijheid en vastzitten in het regime van een bedrijf vermoord elke vorm van creativiteit: vaak wordt het belachelijk gemaakt, is het niet gewenst, is de rest al zo vastgeroest in diezelfde sleur dat een breuk van die sleur beangstigend is: dat is niet hoe we het normaal doen?!

Meer zelfontwikkeling is een brede kennis van jezelf en wat jij bij kan dragen.

HET BEELD VAN DE VROUW

Een strijd tegen waarde die enkel samen hangt met uiterlijk schoon. De objectivatie van vrouwen maakt dat het zogenaamd gelijkwaardig zijn wordt ondermijnt: vrouwen 'mogen' hetzelfde als mannen, maar doordat we allemaal maar mensen zijn en geen machines is de uitwerking in de maatschappij heel anders. Zeker naarmate de leeftijd vordert worden rimpels niet gelijk gesteld aan ervaring en wijsheid, maar iets dat zo snel mogelijk verwijderd moet worden.

Rimpels en grijs haar, ze horen erbij. Ooit werd dit geprezen, nu afgewezen. Vrouwen motiveren om zich waardevol te blijven voelen en zichzelf de moeite waard te blijven vinden is moeilijk in een maatschappij waarin de media zo'n macht heeft, maar desondanks is het van belang. Het haar hoeft niet kort, de kleding hoeft niet 'praktisch'. Vrouwen dienen zich te verzetten tegen deze leeftijdsdiscriminatie die al na de 40ste maar zeker rond de 50ste van start gaat, maar het kost de energie van alle vrouwen in een maatschappij om dit waar te maken. Het ouder worden gaat tegen het 'perfecte jonge plaatje' in waar slechts een fractie van de vrouwen aan voldoet zelfs als ze jong zijn.

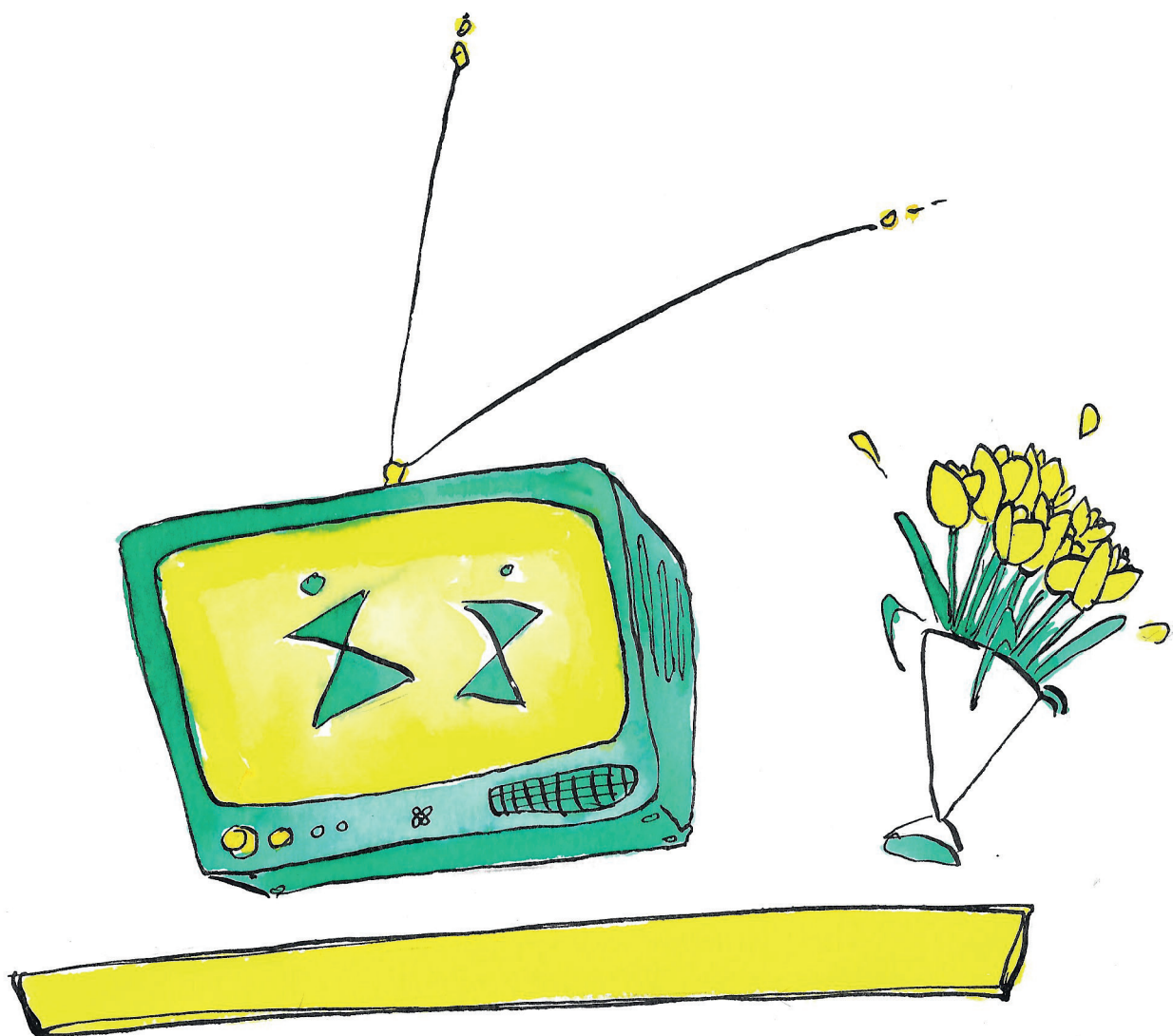
Les op school/de werkvloer om het verschil te leren zien tussen echt en nep in onze groeiende elektronische wereld waarin je zelfs geen verstand meer hoeft te hebben van programma's om je beelden te manipuleren. Krachtig zijn komt samen met gezond zijn, en een gezonde vrouw is niet mager. Meer informatie over verschillende lichaamsfiguren (Peer, zandloper, appel, etc) en dat je dit niet kan en/of moet veranderen, enkel accepteren, accentueren en met trots dragen.

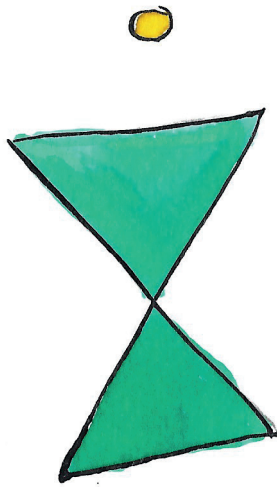
Van jongs af aan assertiviteit promoten, zowel vrouwen als mannen leren dat uiterlijk niet je kwaliteit weerspiegelt, dat goed leiderschap niet gelijk staat aan dominant ogen en hard kunnen praten. Er op blijven hameren dat een vrouw haar mond open durft te doen. Nog te veel leven we in angst voor een mogelijke reactie, en terecht.

Niemand kan voorspellen wat er daadwerkelijk gebeurt wanneer je durft terug te vechten tegen een dominante man in je leven. Maar door angst niets doen helpt dictators aan de macht, maakt dat het beeld van de zwakke vrouw die toch niets terug doet kan bestaan, bevestigd de dominante man in zijn gezag.

Meer kennis verspreiden wat betreft het verschil in ziektebeelden tussen mannen en vrouwen. Bv een hartaanval, of mentale kwesties. Nog te vaak worden vrouwen die ergens last van hebben afgeschilderd als aanstellers, terwijl al lang duidelijk is dat vrouwen minder snel zeuren om kwaaltjes dan mannen.

Dit stamt uit de tijd dat vrouwen sowieso niet serieus werden genomen, en elke vorm van stemverheffing wordt gezien als 'hysterie'. Deze tijd is nog lang niet voorbij,

omdat deze vooroordelen betreft vrouwen nog steeds generatie op generatie worden doorgegeven. Het gebeurt in de media (films, series) en omdat onze hersenen alles wat we zien voor waar aannemen worden we door deze fictieve karakters, geschreven door mensen met hun eigen stereotypen in het hoofd, langzaam geleerd dat een boze man serieus te nemen is, en een boze vrouw lachwekkend is. Het gebeurt binnen de muren van onze huizen, op straat, op de werkvloer: mannen en vrouwen zijn niet gelijk, en bij het oordelen van iemand vervallen we nog al te makkelijk in de stereotypen die ons zijn aangeleerd.

Vrouwen de keuze geven om eens per maandcyclus een vrije dag te nemen van het werk ivm de menstruatie. Bij de ene vrouw heeft dit een grotere en zwaardere impact dan de ander, en dit zou geen beschamend of schandelijks iets moeten zijn.

Een nieuwe generatie kan neutraal worden opgevoed, ze zijn nog kneedbaar in hun denken, maar doordat zij die hen opvoeden al zijn geconditioneerd duurt het generaties, wellicht zelfs eeuwen, voordat een tijdsbeeld daadwerkelijk tot in alle voegen van de samenleving is doorgedrongen. Daarom is het van belang dat we niet stoppen: zodra je denkt dat je het doel behaald hebt en je handen er vanaf trekt blijkt dat de ranken van seksisme tot ver reikten en nog in leven zijn. Het kost slechts een paar invloedrijke personen met seksistische ideeën om het werk ongedaan te maken, bv mensen (mannen) die opgegroeid zijn in de jaren '50 en nu nog de dienst uit maken, in hun gedachtegang achterhaalde ideeën met zich mee dragend die tot uiting komen als ze de kans krijgen (zoals Donald Trump).

Dit maakt niet dat er geen verschillen zijn tussen mannen en vrouwen, want deze

zijn er daadwerkelijk.

Hoe vooruitstrevend onze maatschappij en opvattingen ook lijken te zijn, elke vrouw is opgevoed door een vrouw uit een eerdere generatie, met haar onzekerheden en angsten die alle vrouwen voor haar ook al kregen opgelegd. Dit is de rede waarom de emancipatie van de vrouw een blijvende strijd is: er is weinig voor nodig in onze op mannen gerichte maatschappij terug te zetten in een maatschappij die vrouwen onderwerpt. Zo is ook te zien dat in culturen waarin een vrouw is achtergesteld, niet mag werken en als broedmachine wordt gebruikt de maatschappij altijd vast loopt. Niet zo gek wanneer de helft van je bevolking bij voorbaat wordt uitgeschakeld omwille van hun biologische realiteit. Wanneer kleine jongetjes al meer vrijheid hebben dan hun moeder weet je dat er iets helemaal fout gaat.

Man zijn is de norm, vrouw de uitzondering. Mede hierdoor blijken veel vrouwenbewegingen minderheden er bij te betrekken, maar niets is minder waar. Vrouwen zijn de helft. Vrouwen zijn niet een uitzondering. Sowieso is een uitzondering afhankelijk van waar je je bevindt, en elke uitzondering heeft het zwaarder te verduren dan de meerderheid.

Een man als hoofdpersoon in een verhaal of film is gewoon, zodra er een vrouw de hoofdrol speelt wordt het gezien als "feministisch", een "vrouwenfilm", enzovoort. In plaats van het normaal te vinden dat ook verhaal 50/50 verdeelt zijn, is het bijzonder dat het verhaal om een vrouw draait. Dit komt nog voort uit een tijd waarin voornamelijk mannen aan het werk waren, zij de films maakten, de meeste boeken schreven (die werden uitgebracht. Veel vrouwelijke schrijvers zijn genegeerd, bestolen van hun werk, werd van besloten dat het "toch niet verkocht zou worden omdat ze vrouw zijn") en daarmee de standaard zette voor met name de filmindustrie zoals wij die kennen.

JEUGD EN OPVOEDING

Roze of blauw. Het vertelt de rest van Nederland of ouders een meisje of een jongetje hebben gekregen. Aan je geslacht hoort voor de buitenwereld een kleur vast, en dit is niet erg. Tradities rondom de viering van een geboorte is mensen eigen. Maar op wat je ziet bij het verschonen na is er eigenlijk maar weinig verschil tussen een jongetje en een meisje, serieus onderscheid komt pas tijdens de puberteit wanneer de secundaire geslachtskenmerken zichtbaar worden. Toch proberen we ieder van de sekse al voor te bereiden op een rol die ze hoogstwaarschijnlijk niet op die manier gaan vervullen. De poppen, keukentjes, speelgoed huishoudartikelen voor meisjes komt voort uit hun patriarchische rol om thuis te blijven en voor de kinderen te zorgen. Het is geen vraag of het meisje dit zou willen, het wordt opgelegd. De rolverdeling die in de opvoeding al aanwezig is wordt benadrukt met het speelgoed.

Meisjes worden vaker als oppas voor de andere kinderen gebruikt, of ze nou de oudste zijn of niet. Meehelpen in het huishouden is een standaard taak en wordt minder beloond dan wanneer een jongetje het voor elkaar krijgt een taak te voldoen.

Enieder in de opvang en scholing van het kind dient erop gewezen te worden geen van de kinderen anders te behandelen omwille van hun sekse wanneer de kwestie hier niets mee te maken heeft. Zeker tijdens de eerste jaren van een kind is hierin nog weinig verschil. Het hebben van aparte toiletten en kleedkamers zodra kinderen zich bewust worden van hun lichaam staat hier apart van, omdat het van belang is dat kinderen zich veilig voelen en zichzelf kunnen zijn tijdens kwetsbare momenten. Stereotypen en biologie zijn niet hetzelfde, en het is van belang dat we gaan inzien waar de stereotypen aan de hand van een sekse schadelijk zijn en wanneer de erkenning van verschillen in biologie essentieel zijn.

Religie-neutrale scholing. School verzorgt voor een groot gedeelte het wereldbeeld van kinderen voor de rest van hun leven. School die geregeerd wordt door 1 enkel

religie zou illegaal moeten zijn: een breed wereldbeeld is essentieel. Een kind leren welke religies er in de wereld zijn, in welk deze elkaar overlappen of totaal anders zijn is belangrijk. Religie is iets van huis uit, en dat ouders een kind wel of niet opvoeden met een religie is eigen keuze: de school zou hier echter niet aan mee moeten doen. De Abrahamistische religies zijn eenieder patriarchistisch en versterken de rolverdeling tussen man en vrouw, terwijl school hierin neutraal zou moeten zijn. Meisjes en jongens gelijk, verschil dient te worden gemaakt in talenten en kwaliteiten, niet de sekse. Hierom moet religie niet worden versterkt op een school: een school toont de wereld en de positie van de kinderen hierin. Kinderen zullen niet worden buitengesloten door een geloofsovertuiging, hier dient een school niet aan mee te werken.

Qua "status" kan een school ook neutraler zijn. Het schooluniform was om eenieder op school gelijk te maken, en wellicht kan het overwogen worden om dit weer in te voeren, waarbij eenieder kind, jongen of meisje, mag kiezen of diegene een broek of een rok draagt. Zodra iedereen hetzelfde draagt, valt niet op wie arm of rijk is, en is het makkelijker iemand te beoordelen op wie diegene is.

VROUWELIJKE SEKSUALITEIT

Seksualiteit is langer een taboe voor meisjes dan voor jongens, waardoor ze er minder over praten en zo makkelijker prooi zijn voor de seksueel verzekerde jongens. De seksuele revolutie was noodzakelijk om vrouwen hun genot en lichaam terug te geven, maar net als alles lijkt het door te draaien. Als je pas na je puberteit mee bezig bent ben je laat en preuts, tijdens je puberteit is dan weer maatschappelijk te jong. Meisjes wordt wijs gemaakt dat ze alles moeten toelaten, anders zijn opnieuw preuts. Op seksueel gebied grenzen stellen is nog steeds niet geheel tolereerbaar. Mede door het gemak waarmee jongeren en zelfs kinderen al in aanraking komen met porno via het internet maakt dat ze ideeën over seks krijgen die verdraaid zijn en niets meer te maken hebben met liefde. Tuurlijk mag je wild zijn, tuurlijk mag je handelingen fijn vinden die een ander over het randje vindt gaan, tuurlijk mag je als individu er voor kiezen om seksueel denigrerende dingen te doen. Maar het zou nooit en te nimmer de norm moeten zijn. Denigrerende handelingen mogen een taboe blijven, om te voorkomen dat ze te makkelijk worden opgelegd. Regels zijn belangrijk, en meisjes zouden van jongs af aan moeten leren hun grenzen te stellen en dat deze niet afhankelijk zijn van hoe snel of wild anderen zijn.

En ook hier is het van belang dat meisjes assertief worden gemaakt, dat ze ook assertief durven te zijn in de slaapkamer. Veilige seks kun je eisen, het is nou eenmaal ook de vrouw/het meisje dat het grote risico van zwanger worden loopt, en daarnaast zijn SOA's zo opgelopen. Veilige seks totdat je weet of de ander niet ziek is niet raar.

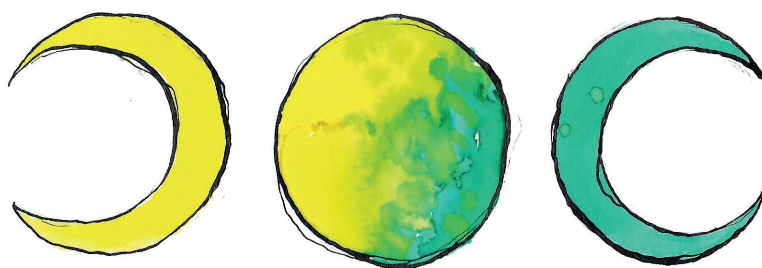
Bij de seksuele voorlichting op school zou meer de nadruk moeten liggen op dat het niet hoeft, en als je het wel wilt dat je eisen mag stellen, regels duidelijk mag maken. Ook informatie over verschillende seksualiteiten is van belang, dat het niet erg is om in plaats van hetero homoseksueel of biseksueel te zijn. Als je "oud" genoeg bent voor seksuele voorlichting over de heteroseksuele handelingen, ben je ook oud genoeg voor de rest.

Er zijn genoeg vrouwen die zo bang worden gemaakt voor seks en de mogelijke

verplichtingen dat ze maagd blijven tot in hun 30ste, gewoonweg omdat ze het niet aan durven.

Seks is niets wat iemand een ander is verantwoord. Als de eerste date een goed moment is en het voelt veilig, doen. Als je wilt wachten tot je 3 jaar bij elkaar bent, doen. Het is geen ruilmiddel voor de vriendelijkheid van de ander. Nooit hoeft een vrouw in ruil van de vriendelijkheid van een man seksuele handelingen te verrichten. Het moet voor beiden goed voelen, seks is geen ruilmiddel voor respect.

Daarnaast is het eerst zo gepromote “veilige seks” gebeuren steeds meer naar de achtergrond verdwenen. Het lijkt alsof het veiligheid aspect verloren is geraakt door een onbewuste bestempeling van preutsheid. Elke vorm van contact met het slijmvlies van de geslachtsdelen op ander slijmvlies is een risico op een SOA. Als je iemand langer kent en vertrouwd kun je het wellicht achterwege laten, maar tot die tijd is het van belang dat jeugd (en volwassenen) opnieuw geleerd wordt hoe elke seksuele handeling veilig kan. Hygiëne staat niet gelijk aan preutsheid, we moeten kunnen praten over hoe ook oraal gewoon veilig kan en hoe condooms op verschillende manieren toepasbaar zijn, zelfs met enkele aanpassingen.

In culturen waar je maagd moet blijven tot het trouwen wordt van jongens verwacht dat ze wel toch wel seks hebben. Maar met wie dan? Met meisjes van hun eigen leeftijd die maagd moeten blijven? Opnieuw ligt de verantwoordelijkheid van het netjes zijn bij de vrouwen, terwijl van de mannen wordt verwacht dat ze ervaring opdoen, wild zijn, want anders ben je een watje. Het meten met 2 maten is opnieuw ongezond en creëert een realiteit waar niemand echt aan kan voldoen. Het is iedereen dezelfde regels, of niemand die regels. Onderscheid maken tussen de sekse maakt aan het einde altijd dat het de vrouw is die iets fout heeft gedaan, niet de man die eigenlijk bij de opvoeding respect en zelfbeheersing had kunnen leren, net als dit bij de vrouw wordt opgelegd.

Een man die een vrouw oppikt voor een one-night-stand wordt gezien als een echte overwinnaar, terwijl de ironie is dat deze vrouwen zelf regelmatig op pad zijn voor een one-night-stand. De vrouw is niet overtuigd door de charmes van de man, ze is overtuigd dat hij goed genoeg is voor die avond omdat ze ook zin heeft. Door hun seksistische opvoeding schiet het er nog wel eens in bij de man dat misschien hij wel aan de haak is geslagen in plaats van dat hij haar heeft gestrikt. Nog steeds wordt de vrouwelijke seksualiteit gezien als ondergeschikt, de onderdanige in het spel. Ondanks de seksuele revolutie is dit maar weinig veranderd.

Deze hele lijst over de vrouw als ondergeschikte en wat de vrouw in de maatschappij vrouw maakt is wat tegenwoordig wordt bestempeld als het vrouwelijke "gender", waarbij een "gender" niets meer en niets minder is dan een lijst stereotypen. Het breken van deze stereotypen van "de vrouw" maakt je niet meer of minder vrouw, en een man die deze stereotypen over neemt is niet plots een vrouw.

Het vrouw zijn is niets anders dan een biologische realiteit, die bepaalde lichamelijke en geestelijke kenmerken met zich mee draagt. Eenieder die denkt het andere geslacht te zijn lijdt aan een soort obsessie/jaloezie voor iets wat diegene niet heeft, soms voort komend uit een mentale stoornis. Hoewel we voor eenieder respect kunnen opbrengen die ook respect voor ons heeft, hoeven wij als vrouwen niet alles opzij te zetten en mogen wij vechten voor onze eigen rechten.

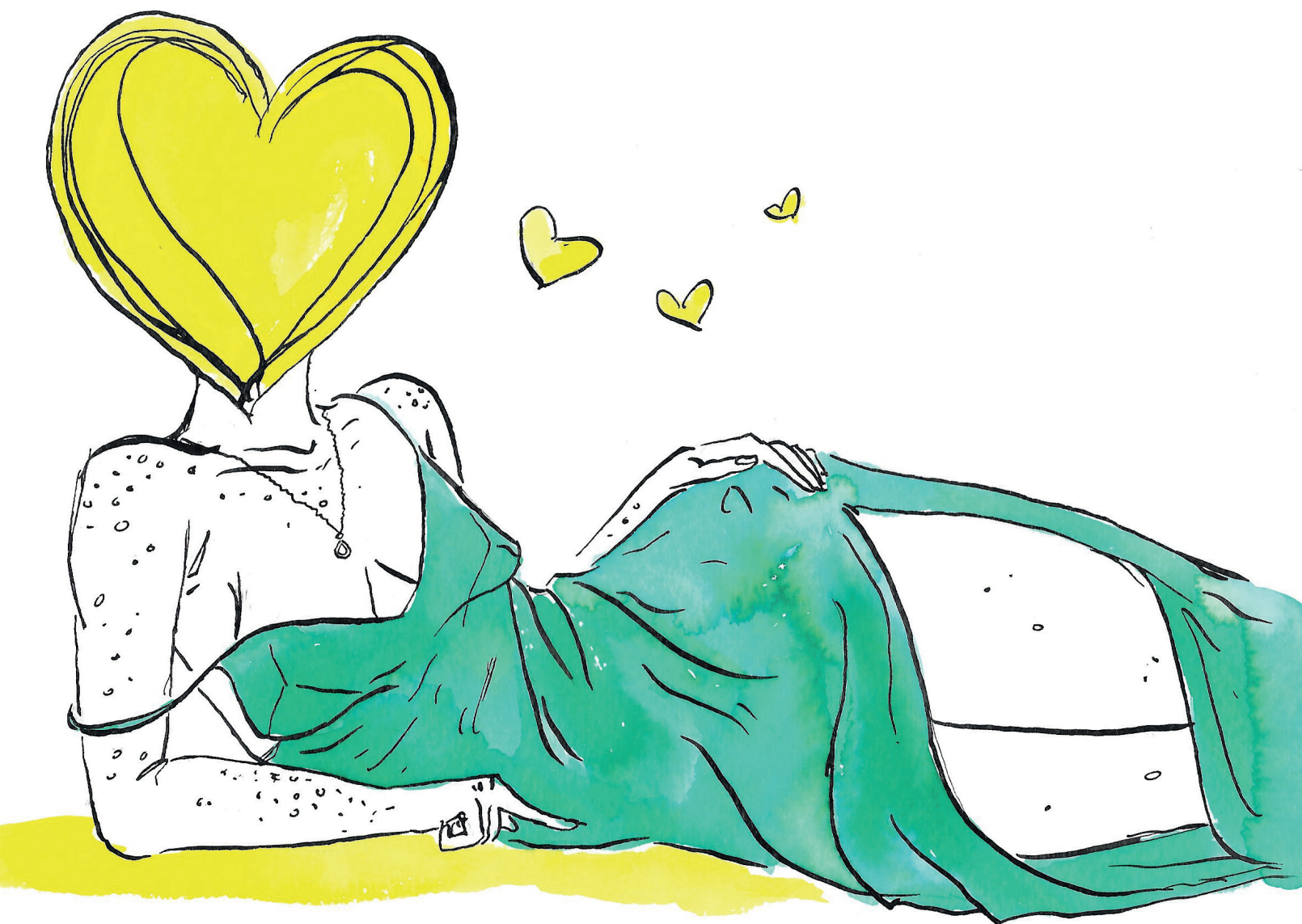
Ook hier geldt weer: wij als vrouwen zijn niemand iets verschuldigd. Wij hoeven niet in ons gevecht de lasten van iedereen op ons te nemen, wij hoeven niet te "pleasen".

Dit aangeleerde gedrag loslaten is een uitdaging op zich, maar waardevol. De vrouwen mogen kiezen voor zichzelf:

Jij bent belangrijk.

Jij mag er zijn.

Wij hebben al genoeg om voor te strijden, en eenieder die het daar niet mee eens is strijd zelf voor diens eigen rechten. Dat de vrouwen onder de "minderheden" worden geschaakt in vele hedendaagse bewegingen is de grootste leugen ooit: wij zijn de meesten. Wij hoeven niet op te komen voor elke minderheid: wij komen op voor de vrouwen, ongeacht tot welke "minderheid" zij mogen behoren.

WAT CRONE DAADWERKELIJK WILT GAAN DOEN

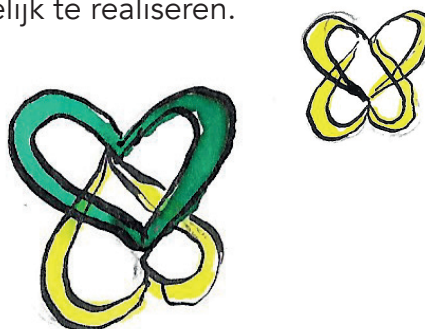
Bewustwording voor wat er nog bij de vrouw speelt, waar we nog tegenaanlopen, en welke strijden er nog gestreden dienen te worden. De emancipatie van de vrouw houdt nooit op: er is altijd het risico dat wanneer we er denken te zijn en het opgeven, we weer het onderspit zullen delven. Het huidige "feminisme" (de 4de golf) werpt ons vrouwen terug in het "pleasen" van mannen, versterkt de objectivatie rondom ons, en heeft niets meer te maken met het feminisme waarmee we vrijheid van ons zijn probeerden te verwerven. Het zien van vrouwen als enkel lustobjecten die mooi dienen te zijn waar ze ook komen (tevens de werkvloer en in de politiek) dienen we teniet te doen.

CRONE wil bijeenkomsten organiseren om verhalen en ideeën te delen, te bepalen wat eenieder kan doen. Ook willen we vrouwen uitnodigen voor dagen/avonden waarin we er voor elkaar kunnen zijn voor het beeld van de vrouw, het beeld dat we van onszelf hebben, te verbeteren.

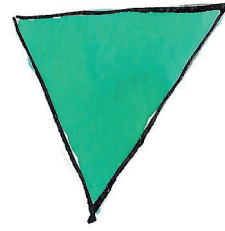
Daarnaast zullen we gezelliger dagen/avonden organiseren waar vrouwen hun creativiteit kunnen uiten en aan liefde voor zichzelf kunnen werken. Of dit nou in de vorm is van poëzie tot advies wat betreft kleding: we zullen als vrouwen onderling elkaar motiveren naar ons eigen zelf te kijken en haar te omarmen.

Scholing kan gedaan worden door presentaties te geven, scholen en werkplekken af te gaan, buurthuizen te bezoeken. De mogelijkheden zijn eindeloos, en afhankelijk van de doelgroep zullen we informatie verspreiden en on best doen vrouwen/meisjes te motiveren. Ook op het gebied van onze eigen beeldvorming, qua digitale manipulatie en make-up gebruik op foto's en in film, is het belangrijk om te laten zien hoe nep de wereld is geworden.

Wanneer we zover zijn, wil CRONE zich in gaan zetten om de politiek in te gaan en vanuit de "top" onze standpunten voor zover mogelijk te realiseren.

REGELS BINNEN CRONE

Iedereen is welkom om haar stem te laten horen!

Om deze beweging zo ontvankelijk mogelijk te maken voor vrouwen zijn er een paar regels:

- Wij hanteren een geen-mannen-policy. Niet omdat we tegen mannen zijn, enkel om te voorkomen dat we ons standpunt uit het oog verliezen. De dynamiek verandert zodra je mannen toe laat, en sommige vrouwen hebben hun persoonlijke redenen om zich anders te gedragen/voelen rondom mannen.
- Vrouwen verdienen een veilige plek, en een exclusieve plek staat niet gelijk aan "een hekel hebben aan mannen".
- We hebben geen specifieke politieke positie, hoewel we streven naar sociaal en respectvol met elkaar omgaan. We hoeven het niet op ieder punt in ons leven met elkander eens te zijn: communicatie en begrip is hierom belangrijk. Iedere vrouw is welkom.
- Alle leeftijden doen er toe. We streven naar gelaagdheid zodat iedereen zich verbonden kan voelen. Vanaf 16 jaar mag je mee doen, en vanaf dan is er geen limiet! Leeftijdsciscriminatie is niet acceptabel. Mocht je dit ervaren, neem dan contact op!
- Ditzelfde geldt voor seksisme, racisme, homofobie of een andere vorm van discriminatie die tegen onze standpunten in gaat: ervaar je dit in de beweging, neem dan alsjeblieft contact op met een woordvoerder.
- Luister naar elkaar. De wereld zou een heel wat aangename plek zijn als we naar elkaar zouden luisteren, en in plaats van roddels en vooroordelen voor waar aan te nemen eerst de persoon in kwestie het zelf te vragen.

Wat valt er volgens ons onder "Vrouw":

Hoe onomstreden het ook mag klinken, wij staan voor de biologische vrouw. Zij die geboren worden als vrouw.

Wij zijn geen validatiegroep voor eenieder die zich door middel van "gender" ideologie identificeert als vrouw. Er zijn echter 2 uitzonderingen die hieronder worden

vermeldt van wie, als ze lid willen worden, de aanvraag per individu wordt bekeken en beoordeeld:

Transvrouwen die al transvrouw zijn vanaf jonge leeftijd, waardoor zij ook behandeld en gesocialiseerd zijn als vrouw.

Zij die de interseks conditie ervaren en biologisch meer vrouw dan man zijn en hierdoor als vrouw zijn behandeld en gesocialiseerd.

Zodra het lidmaatschap wordt toegezegd maar er vrouwen zijn die zich toch onprettig voelen in aanwezigheid van een bv transvrouw, wordt dit (anoniem) besproken in de groep en kan de eerst goedgekeurde aanvraag worden teruggedraaid.

Elke groep mag grenzen en voorwaarden stellen. Erkennen dat je niet weet hoe iets is wat je zelf niet hebt meegemaakt en daarom wellicht niet bij een bepaalde groep hoort is een vorm van respect voor zij die het wel hebben doorstaan. Zij die nog nooit een oorlog hebben meegemaakt hoeven niet bij een groep voor oorlogsslachtoffers, zij die nooit zijn aangerand en/of verkracht en daardoor geen trauma hebben opgelopen hoeven niet bij een bijeenkomst te gaan doen alsof ze weten hoe het is.

Dit betekent niet dat je geen steun kan betuigen aan de desbetreffende organisatie, beweging of individuen.

Ditzelfde is ook wat vaak wordt bedoeld als bij het Feminisme wordt gezegd dat een man geen Feminist kan zijn: je kunt niet dat zijn wat je niet hebt ervaren. Maar dat betekent niet dat je geen supporter kunt zijn, net als de supporters van een sportteam niet de sporters zelf zijn, maar wel een ontzettend waardevolle toevoeging.

Daarnaast is elke vorm van regels opstellen een vorm van discriminatie: dit is helaas een feit. Het is vanzelfsprekend dat we als beweging inzien wat gezonde regels zijn, en wat ongezonde regels zijn. We kunnen nooit iedereen tevreden stellen, en dat is ook niet ons doel. Om iets te bereiken moet je tegen schenen schoppen. Over je heen laten lopen heeft nog nooit iets veranderd: je dient een standpunt in te nemen en daarvoor te strijden.

Wij zijn voor de emancipatie van vrouwen, waarbij in het proces ook andere groepen kunnen profiteren.

